

Socialdepartementet

Eskilstuna kommuns svar på remiss - En begriplig och trygg sjukförsäkring med plats för rehabilitering

Synpunkter om delbetänkandet har hämtats från kommunens HR-funktioner. Svaret utgår från ett arbetsgivarperspektiv:

Vi tycker att det är bra att denna fråga belys och att utredningen identifierat flera viktiga områden som kan hjälpa oss som arbetsgivare i vårt arbete med arbetslivsinriktad rehabilitering.

Idag upplever vi, precis som författarna i utredningen, att det råder oklarhet vad normalt förekommande arbete innebär och förändringen som föreslås tror vi kan bidra till en ökad förståelse hos medarbetaren. Det blir tydligare när det är ett *angivet* normalt förekommande arbete vilken arbetsförmåga som medarbetaren bedöms besitta. Detta ställer krav på, som utredningen också visar, att Försäkringskassan tidigt (innan dag 180) noga utreder arbetsförmåga och behovet av arbetslivsinriktad rehabilitering samt kommunicerar detta till berörda parter.

Att möjlighet för *övertvägande skäl* införs då bedömningen är mot ordinarie arbete dag 180 och dag 365 innebär större möjligheter för oss som arbetsgivare att hinna klart med rehabiliteringen och återfå medarbetare i tjänst. Som det är idag har ofta stor del av rehabiliteringskedjans dagar passerat innan det är aktuellt med arbetslivsinriktad rehabilitering och medarbetaren stressas till för snabb återgång. En risk vi ser är dock en viss inlåsningseffekt då beslutet om arbetsförmåga i förhållande till hela arbetsmarknaden knuffas framåt.

En annan förändring som föreslås i utredningen är att undanta äldre (62-65 år) sjukskrivna från bedömningen mot normalt förekommande arbete då de inte anses ha så lång tid kvar på arbetsmarknaden. Detta tycker vi rimmar illa med den samhällsdiskurs om senare pensionsålder som förs. En 62-åring kan ha många år kvar i arbetslivet innan pension som med detta förslag troligtvis innebär en långtidssjukskrivning under flera år hos arbetsgivaren. Finns potential för återgång i arbete hos arbetsgivaren har vi 550 dagar på oss enligt det nya förslaget vilket vi tycker bör vara tillräckligt, även för den äldre åldersgruppen. Genom att lätta på reglerna

kring sjukersättning, som också föreslås, möjliggörs också en minskning av långa sjukskrivningar med sjukpenning, oavsett ålder.

Vi instämmer med författarna att ett förtydligande av begreppet arbetslivsinriktad rehabilitering vore önskvärt. Vi tror det skulle underlätta mycket i samarbetet med såväl vården, Försäkringskassan och medarbetaren själv. Vi tror också det skulle öka möjligheten att använda rehabiliteringspenningen tidigare i sjukfall, vilket också är i linje med utredningens förslag.

Som regelverket är utformat och praktiseras idag ser vi också risken med att använda rehabiliteringspenning i arbetslivsinriktad rehabilitering på ordinarie arbetsplats då medarbetare plötsligt bedöms ha arbetsförmåga i normalt förekommande arbete. Förslaget på förändring att de som uppstår rehabiliteringspenning ska undantas bedömningen mot normalt förekommande arbete tycker vi därför är mycket bra.

För att bedriva ett bra rehabiliteringsarbete behövs Försäkringskassans samordning. Det är viktigt att utredning av behovet av arbetslivsinriktad rehabilitering görs i ett tidigt skede i sjukskrivningen och att relevanta utredningsmetoder såsom SASSAM, FMR (försäkringsmedicinsk rådgivare), avstämningarna och AFU (arbetsförmågeutredning) används i en högre utsträckning. Både för att bedöma behovet men också för att klarlägga arbetsförmåga inför dag 180 och dag 365. Vi ser också behovet av att fler behöver erbjuds GK (gemensamma kartläggningar) och också tidigare i processen vilket även utredningen tar upp. Dock görs inga lagförändringar med avseende på detta vilket får oss att undra om Försäkringskassan kommer förändra sitt arbetssätt. Utredningen menar att det är inget som hindrar Försäkringskassan med nuvarande formuleringar i lagtexten om samordningsansvaret att arbeta tidigare i processen och utreda noggrannare, däremot i deras interna vägledning. För att få tillstånd den förändring som behövs och utredningen generellt visar på behöver Försäkringskassans vägledning arbetas om. Stöd av nya förtydliganden kring detta i förarbetet till lagen behöver därför också finnas.